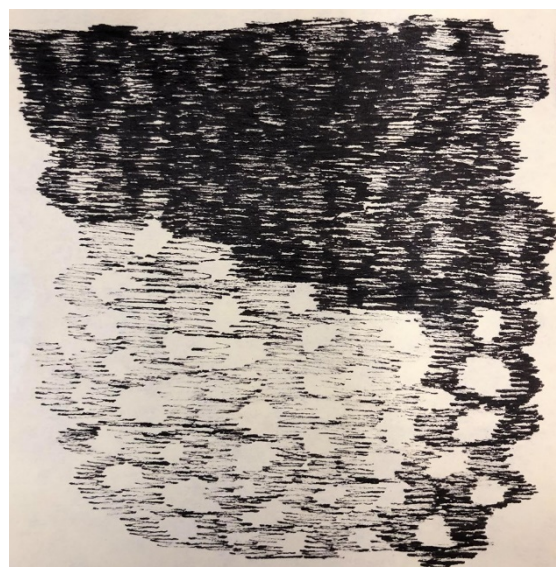
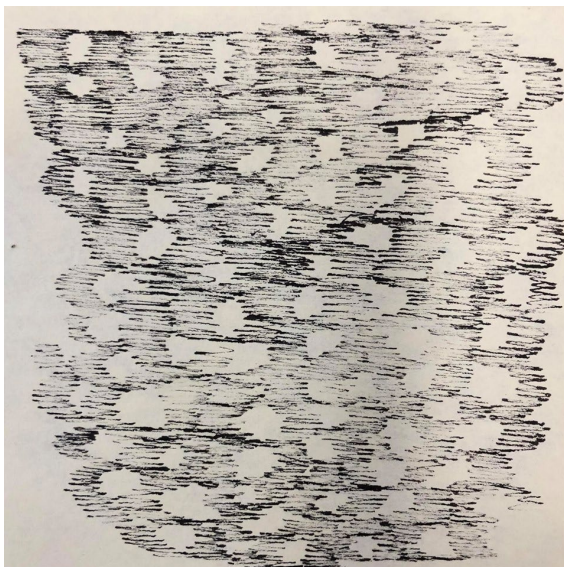
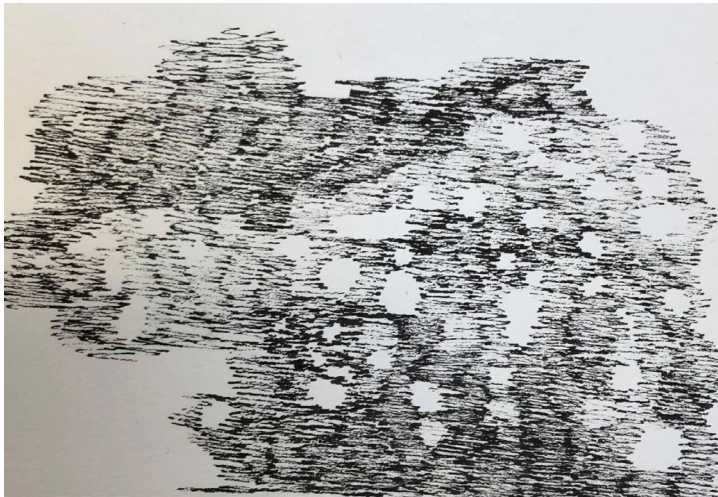

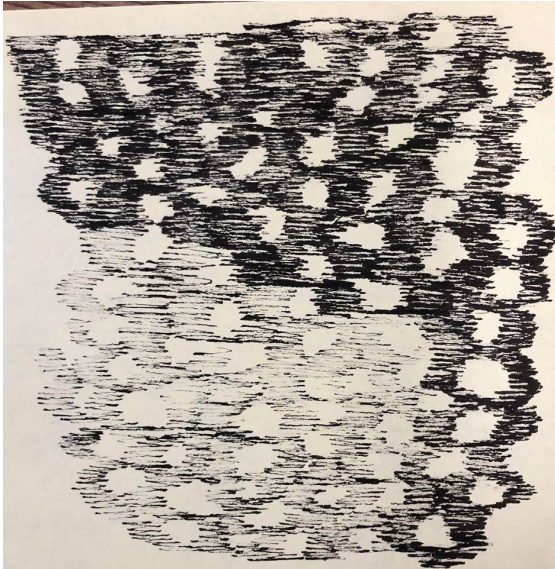
Vedlegg 3: Arbeidsprosess Logg opprettet den 30.08.19

23.09.19

ulike kategorier av linjer og former som oppstår. dette blir grunnlag for en videre undersøkelse hvor jeg er velger et formet, en penn og et uttrykk og varierer de ulike uttrykkene – (linjene)

kategori – rette tynne linjer og huller som oppstår – massetetthet – tomrom – retning – former som oppstår på denne måten.

utprøving: 23.09.19

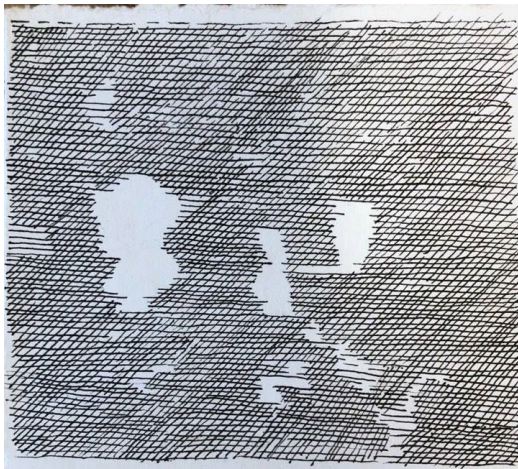
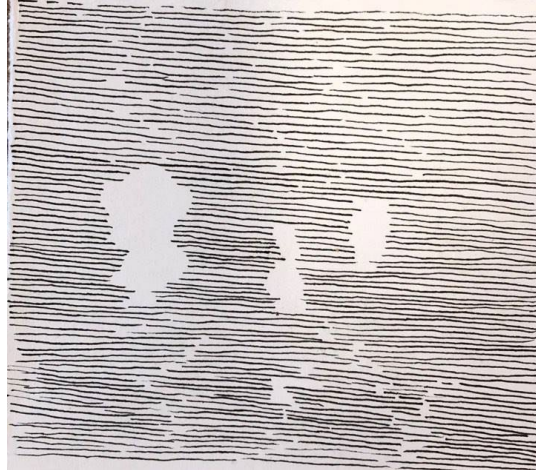
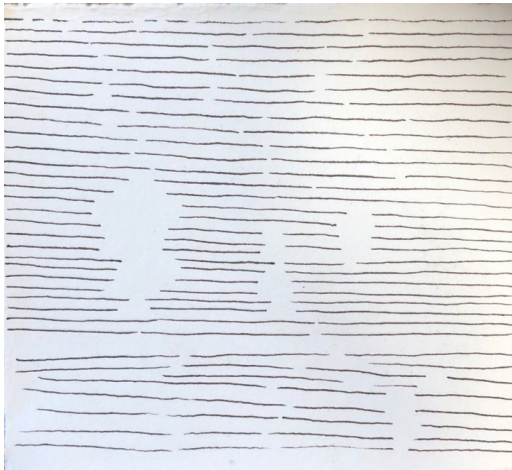
1 – huller oppstår naturlig når jeg skraverer på denne måten. En fin penn er brukt her. Det værer preg av at pennen er dratt frem og tilbake i et slags siksak mønster. Jo flere lag jeg legger jo mørkere blir motivet. hullene som er skapt blir fortettet. Motivets kanter har et mønster som er lagt på en organisk måte (ikke rett) – mer som en sky eksempelvis som i utprøvingsbilde som er utgangspunkt fra fase 1.

26.09

EN menneskelignende figur er lagt under. Dette er en test hvor jeg setter en form inn i mønsteret og ser hva som skjer med formen med effekten fra dette mønsteret. Figuren fremtrer som om den er i oppløsning og bare har spor igjen av å være en skikkelse. Bevegelsesretningen gjør at den får Ser ut til å bevege seg horisontalt.

25. 09

Kan minne om himmelen skravert i gamle tresnitt (william booth)... hvor de hvite feltene er skyer. Her kommer de hvite feltene frem da hvitt virker mer fremtredende en svart (gestalt teori) pluss at det hvite skaper formen i bilde. Iten det hvite ville det bare vært rette linjer som dekket flaten. Oppbrytningen av linjen på denne måten skaper uplanlagte formasjoner i flaten. Disse kan bestemmes nærmere hva skal være om en planlegger nærmere men da forsvinner kanskje noe av det vesentlige i oppgaven (å eksperimentere fritt med linjens potensiale for mønster og formuttrykk)

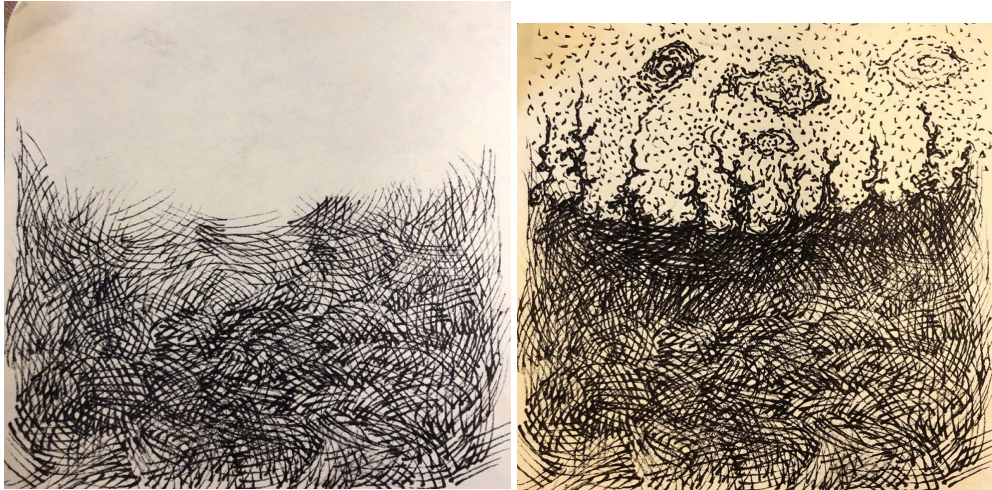
04.10

Utgangspunktet for tegningen er en slags hest med en person oppå. Deretter fortsatte jeg å utvide tegningen på den måten at jeg skapte nye feltet ukritisk til det ferdige resultatet. Tilslutt ble det en større organisk form som kan minne om en gjellformasjon eller en slags plantevekst med gjennomskinnelige huller. Den har et organisk preg over seg da den ikke har like huller og symmetri. Nedre venstre del kan minne om bein eller vinduer..Øvre del – forgreninger. Midtpunktet er mørkt og en kan tenke seg at dette er mer sammenvokste områder som har vært der lengst... altså at mønsteret har grodd igjen og blitt mer mett. Formen har en avgrensning som gjør at den ikke fremtrer formløs. Allikevel gjør skraveringen at den ikke har noen tydelig konturlinje. Dette gjør at formen ikke blir like hard i sin avgrensning og en kan fårestille seg at den vil fortsette og vokse og skape nye spor. Den er ikke ferdig men på et stadiet i sin utvikling.

tynne linjer med organiske mønstre (plantelignende og fraktaloppbygninger)

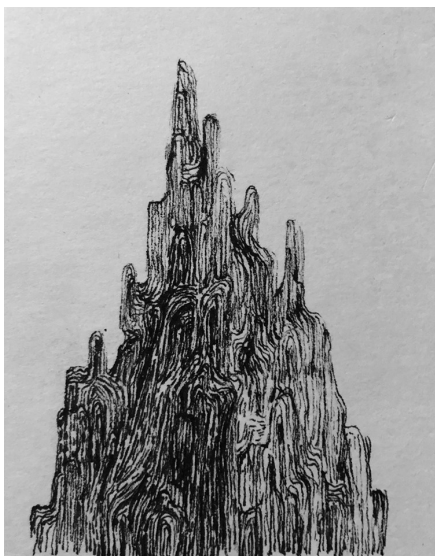

utprøving: 23.09

1 – et mønster er bygget opp som et tre. Inspirert av fraktaldannelsene i eksperiment med ecoline. Her er steker hentet fra Rembrandt sine linjer lagt i bunnen. De er lagt over hverandre slik at det skapes et mørke. Formen er svært mørk i midten som et resultat av linjer som er lagt tett i tett. En kan fortsatt se strukturen i formen fordi linjene følger visse bevegelsesretninger. Videre utover er en finere penn brukt og jeg opplever formen som mer oppløst her. Som om den er i ferd med å vokse. Det er som et energifelt som ligger rundt midtpunktet og viser en struktur som er i ferd med å dannes.

2 – På samme måte som i u: 1 så bygges formen opp med organiske linjer. De har ulike retninger og kan minne om tegningene til da Vinci (vannet) – kaos. Uorden. En ser her strukturen i kantene som skaper et skille fra den mørke formen til de stiplede linjene.

3 – linjer fra Rembrandt og fiskelignende former som oppstår som et resultat av hvordan jeg fører pennen min. Jeg brukte her en tynn tusj. Ser at den hadde knukket litt på tuppen noe som resulterte i linjer med et ganske tykt startpunkt. Skraveringen nedest beveger seg i buede linjer noe som skaper avrundede bevegelser.

26.09

1

En slags fjellformasjon danner seg når jeg lager tynne linjer som følger hverandre i duede former som strekker seg oppåver. det blir interessant når en ny form møter denne formasjonen (grener med krysskraveringer som skal illustrere fyldige busker. Videre lag jeg flellet møte et motgående fjell (eller formasjon) i motsatt retning så det kan minne om noe som har vokst inn i hverandre (et slags surrealistisk objekt) Jo mørkere jeg bygger opp jo mer fortettet og skyggelagt blir fjellformasjonen. Jeg legger merke til forskjell når jeg jobber med en 0.005 penn og en 03 penn. strekene blir tykere og mørkere og jeg må opp i skale. Mindre motiver og detaljarbeid for lite format – 0.05 penn egner seg til dette.

2

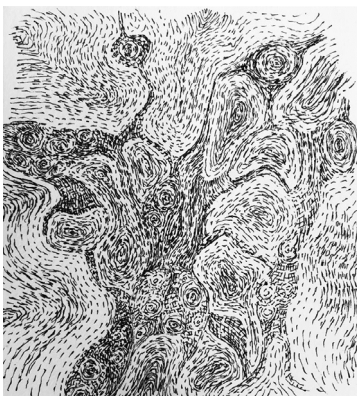

Utprøvinger 24.09

1 – en organisk mønster med spiraler som er bygget opp med linjer som følger formen. Jo flere linjer jeg legger jo mørkere blir motivet. Det er inspirert av former fra Rembrandt. Det bærer et skissepreg da linjene er lagt usystematisk og sklir over hverandre. Lenger ut i prosessen testet jeg å legge linjer over i motsatt retning men synes dette ikke hadde noe særlig for seg.

2 – Kvinne laget med krysskravering fra et Hammershøys bilde. Jeg ville bare teste ut mengdetetthet og hvordan jeg kunne bygge opp skyggene. Jeg liker de myke skyggene i bildene hans og kvinnens oppsatte hår som er vendt mot oss. Flaten fremtrer levende for meg da det hvite arket aldri er helt dekket. På avstand ser en fortsatt sporene av strekene som med tiden har fylt flaten.

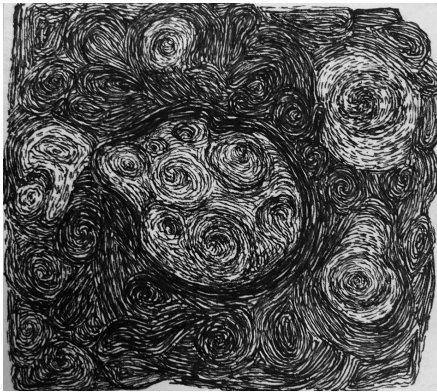
30.09

assosiasjon:

Kan minne om en organisk vekst hvor forgreninger er tydeliggjort med mørke linjer og bevegelsesretninger. Forgreningene trer tydelig frem. En vekst vokser inn i seg selv og ser ut som en (vekst i master (fraktaler)... rundt er den omkranset av linjer som følger formen. Som et fryst øyeblikk av en dynamisk vekst. Jeg får assosiasjoner til psykedeliske former hvor de vert øyeblikk kanskje kan begynne å bevege seg, snurre rundt og pulsere. De stibledede linjene bryter opp linjen og en form for tekstur skapes. jeg skiller forgrunnen fra bakgrunnen, formen fra det formløse. Formen hadde vært formløs (et mønster uten avgrensning) om ikke linjene i selve formen hadde vært så mørke og krysset hverandre, fulgt formen.

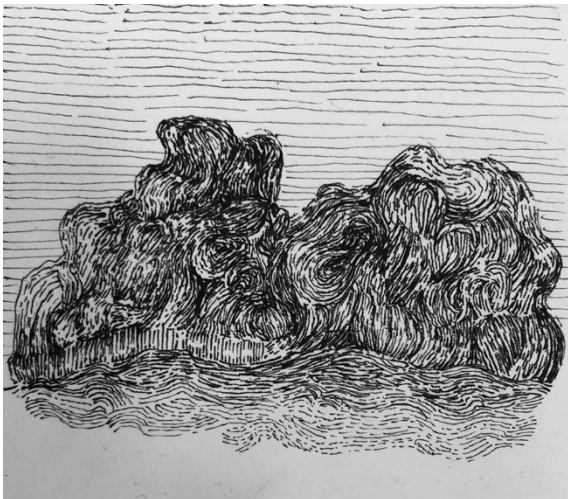
utførelse:

visuelt uttrykk/gestalt

02.10

en tynn tusj er lagt i linjer slik at et mørke oppstår rundt de dirulære formene. motivet kan minne om alt fra strømninger i vann til overflaten til et insekt eller et slags skall. Et ganske tidkrevende motiv å skape da det krever gjentakelser for å fylle inn de mørke områdene. fra avstand og på nært hold ser en det hvite skinne gjennom i mørke. Dette fordi linjen ikke er lagt helt inntil hverandre og huller og hvite spor kommer frem hvor linjene ikke treffer hverandre. Dette bryter opp massetettheten og jeg får et større inntrykk av bevegelser i bakgrunnen. Selve formen bygges opp av gjentakelser av linjer som følger hverandre i spiraler og sirkler og fortettes slik at de fremtrer mer tredimensjonale. Det er en underlighet over bilde da det ikke er mulig å forstå hva dette fårestiller utenom å være former som har oppstått i en tegneprosess. Stikkord: psykedelisk, van gogh nattehimmel. Formene i bilde fremtrer som solide former da de skiller seg ut ved å være mye lysere enn bakgrunnen og avgrenset i sin form.

23.09

På samme måte som formen over er denne også skapt med gjentakelser av linjer men her i et mønster som minner om van gogh sine høystabler (bilde i bok). Stikkord: dynamisk, bevegelig.

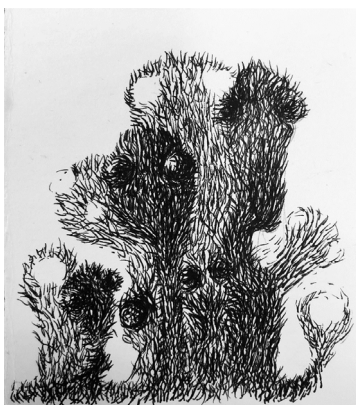
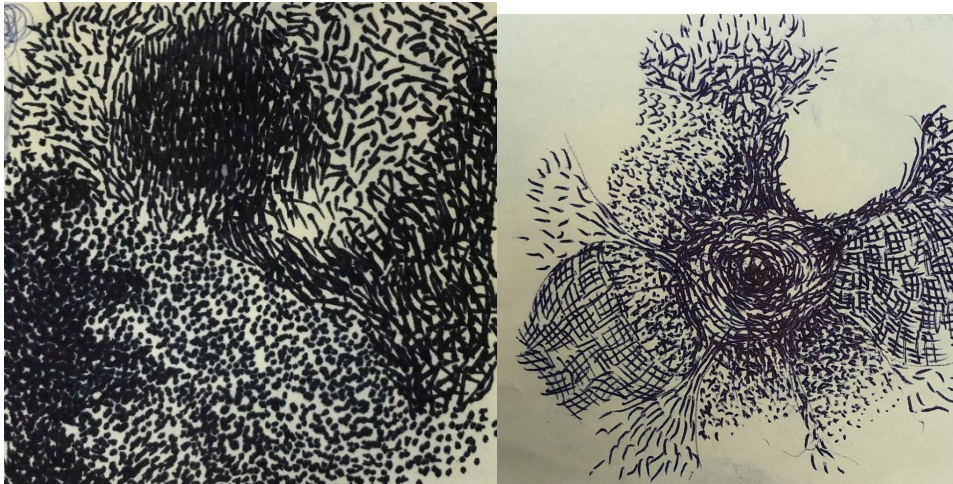

04.10

linjene skaper tydelige valører (mellom lyset og mørke) og formen virker tredimensjonal. Dette da de mørke feltene er de som opptrer lengst tilbake og de lyse de mest utstående.... Formen oppstår ved å hele tiden lage nye linjer som igjen blir en ny form. Den opptrer kaotisk og dynamisk med en tydelig spiral plassert nesten sentrer i midten. Den er ikke en formløs masse og opptrer som en voksende masse nesten som en svulst.

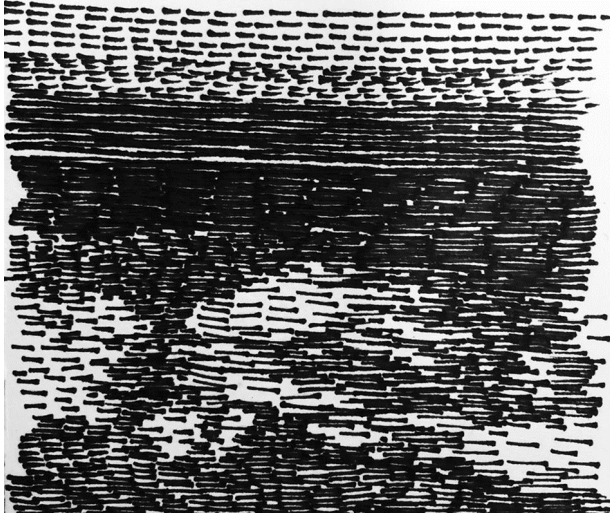
Van gogh inspirerte former med tykkere tusj

30.09

Sort penn er lagt i plantelignende former som strekker seg oppover fra en gresslignende slette. som om de vokser. Teksturen minner om gress da pennen bærer preg av å være påført i en rask gest. to sorte kuler er plassert som øyne så vekstene blir figurer. De ser ikke ut til å ha noe bestemt uttrykk. Den mest promonante figuren oppfatter jeg som den som står til venstre i forgrunnen. Den er den

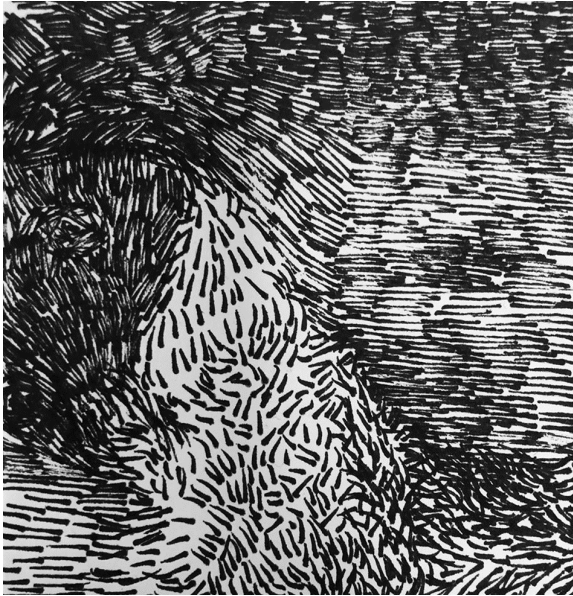
tydeligst markerte (mørkeste i sin kropp og har sorte kuleøyne med hvite felter som ser ut som lys som treffer øye. De ser hårete ut og kanskje myke da strekene er organiske og ikke totalt rette (spisse)... figuren øverst i bilde har hvite øyne (altså felter som ikke er fylt)... disse stikker seg ut da hvitt trer mer frem enn sort (gestalt teorien)... Disse øynene ser tomme ut da de ikke er mørke men kun hull der øynene skulle vært

25.09

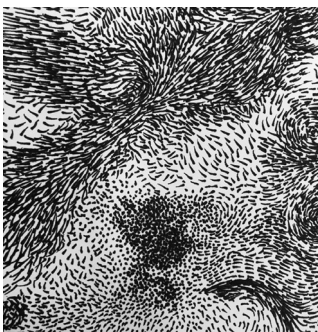
pilot tusj er anvendt her. Strekene går kun i en retning – vannrett og har en ro over seg pga dette. Allikevel er det fart i motivet. strekene ligger ikke rett etter hverandre og bærer preg av en rask håndbevegelse. De er unøyaktige og har en fartsretning på den måten at en ser hvem retning de er tegnet i (linjen er tykkere fra venstre fordi tusjen lger et merke der den treffer papiret og er tynnere når den løftes vekk).... fartsretning går derfor mot høyre. Linjene er fortettet i midten og nedover i visse områder i bilde og skaper et mørke. Assosiasjoner til vann, horisont, himmel, hav. Øvre del av bilde har mer systematisk plassering av linjer som ligger rett etter hverandre for deretter å fortettes lenger ned (flere streker ligger nesten over hverandre). mer ro når de ligger rett etter hverandre enn lenger ned hvor de pbrytes mer opp og forstyrres av fyldigere områder med flere linjer.

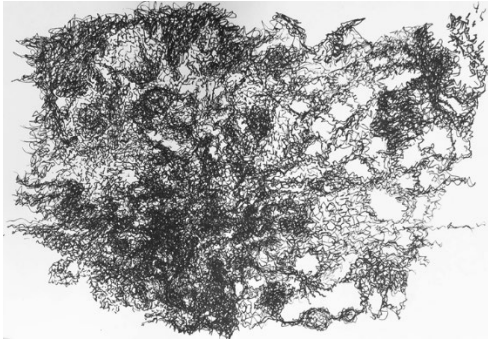
03.10

I dette bilde ser jeg mye bevegelse. En vekst trer tydelig frem i forgrunnen. EN slags plante eller busk. Den er lysere og kontrasterer med bakgrunnen. Linjene i denne har ulike bevegelsesretninger som er med på å forme busken. Den er mer kaotisk i bånd og linene strekker seg opp mot formens toppunkt. Videre er venstre del av tegningen mer mørklagt enn den høyre. Linjene her har ikke kun en bevegelsesretning men beveger seg i bølger og spiraler. Deretter oppløses de mer mot høyre av busken og fortsetter i vannrette linjer. Jeg leser bilde med øynene mine fra venstre til høyre (vår kulturs leseretning) På denne måten ser det mørke kaoset ut til å roe seg ned og bevege seg som en vind (vannrett). Formen i bilde har ingen avgrensning bortsett fra at linjene rundt slutter å følge formen og formen fremtrer derfor tydelig.

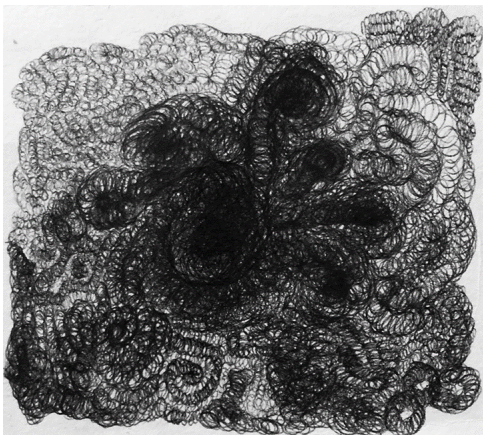
Her er prikker og linjer benyttet. Formen som tydeligst fremtrer i bilde er den prikkede sorte oppsamlingen i nedre midt av bilde. Det er her jeg opplever jeg fester blikket først. Her har prikker samlet seg i et mørkt konsentrert felt. Videre løser de seg opp og jeg får inntrykk av at formen ikke er konstant men i forvandling (formløs). Det er en konsentrasjon. Prikkene blir linjer på den måten at korte butte linjer oppstår ut ifra prikkene. Bilde oppleves av meg som ganske kaotisk da blikket mitt ledes rundt og støter på nye former og kolliderende linjer. Det oppleves som et utsnitt av noe større da konsentrasjon av former fortsetter ut av bilde, deler jeg ikke ser. Hva gjør dette med tegningen? Et utsnitt av noe større?

Skriblete linjer som utgangspunkt for formutrykk

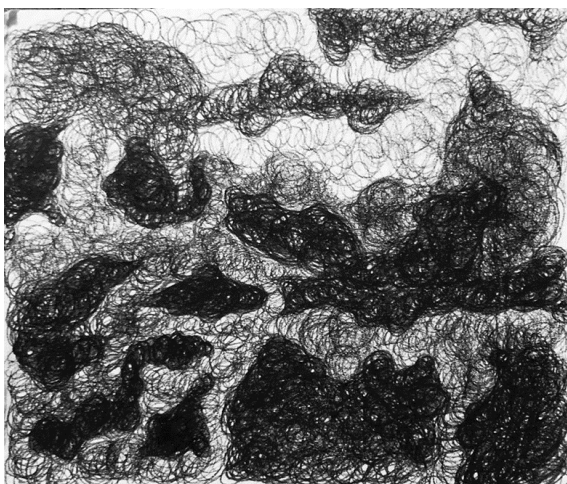
17.09

En spesiell håndbevegelse er gjentatt hele veien. Jeg fører streken på en slik måte at jeg kjapt fører streken nervøst rundt omkring så linjen fremtrer nesten vibrerende. Som skrift. På de mørkeste feltene er linjen fortettet og dermed mørkere. Videre åpner huller seg til høyre side i bilde som et resultat av tomrom hvor streker ikke er lagt. En stadig ekspanderende form som er et resultat av automatisk tegning.

02.10

Mange sirkulære håndbevegelser fører til sirkulære skriblerier. De ser ut til å komme ut fra et mørkt felt i midten. En sort masse. Denne sorte massen vokser i spiraler og oppløser seg i mindre mettede kruseduller. I venstre øvre hjørne er krusedullene mindre og jeg får assosiasjoner til gradvis formoppbygning. Maur sine bevegelsesretninger. De er som marker som snirkler seg rundt hverandre og skaper en tetthet. Krusedullene har forskjellige størrelser og er plassert i et slags system. På den høyre ovre delen er de større og en kan tenke seg at krusedullene er i live og vokser og formerer seg og danner nye former.

30.10.19

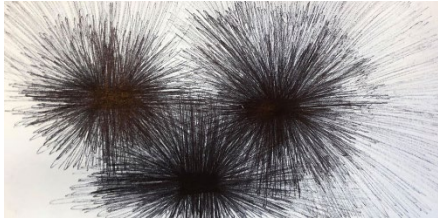
Dette minner meg om skyer, røykdannelser. Dette på bakgrunn av de avrundede formene som vokser og minsker som en sky. Som en konstant forvandling av form. De lysere feltene ser ut til å ligge i fronten mens de mørkere feltene ser ut til å være bakgrunnen... dette fordi lyset trer tydeligere frem enn det mørke. Allikevel får jeg ikke inntrykk av at dette er en fullstendig bakgrunn som en himmel. Dette fordi det hvite feltet forstyrrer denne tolkningen. Gestalt teori – jeg kan veksle mellom å se de mørke feltene og de lyse som forgrunn og bakgrunn. altså enten trer de mørke feltene frem som formdannelser eller så ser jeg de som en del av bakgrunnen og de lysere feltene fremtrer som en sammenhengende skydannelse som bryten opp. Skribleriene trer tydelig frem som et uferdig produkt da det lyseste feltet tydelig bærer preg av skribling...

04.10

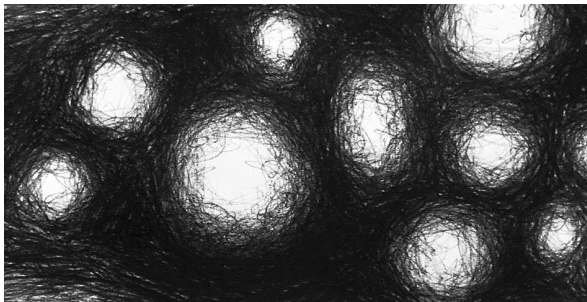
bilde er utført med kulepennen. Egenskapene er at skyggene bygges gradvis opp av gjentatte raske bevegelser og linjer som sakte rendrer motivet.... jeg oppfatter fortetninger av strekene som sorte huller. De kan nesten se ut som åpninger inn i et mørke. At de hvite feltene er en myt hvor de sorte feltene er huller som er trukket ned... det er bevegelser i motivet. Strekenes retninger gir fart og hurtighet.... gromsete... en skumring...skumringen... når dagen går fra lys til mørk... tiden er relevant her. I det jeg beveger hånden og danner motivet bruker jeg tid og ser motivet gradvis bygger seg opp og formes... retningene på linjene går horisontalt men også vertikalt.... dette bryter opp og forstyrrer roen i bilde.... det er en uro men en ro ved det....

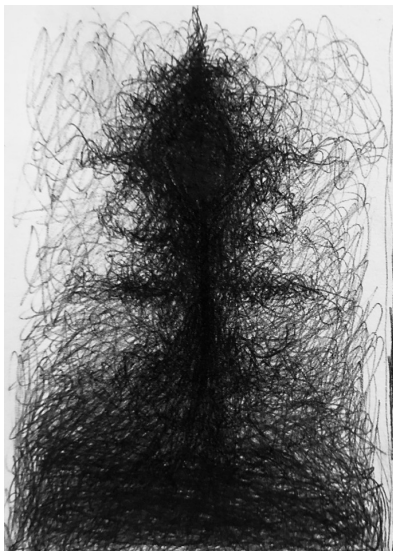
04.10

Minner om kråkeboller, solfomørkelsen... linjene sentreres i sorte felter de springer ut ifra... de blir mer transparente jo lenger fra midten de er... de er ønøyaktige...bærer preg av en rask bevegelse... hurtighet.... de står mot den hvite bakgrunnen og viser seg sydelig som en type form...

04.10

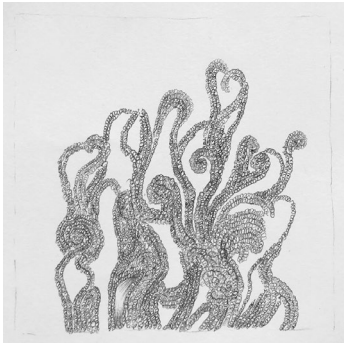
Lys og mørke.... det er sirkulære former... minner med om havet og solen som skinner i dens overflate.... de duse feltene rundt de hvite er fylt med skriblete streker som gradvis glir over i et mørke... sort som en myr... men det er ikke en sol heller da det er flere slike sirkler... lyset kommer tydelig mot med da det hvite arket er dekket med streker som igjen og igjen er lagt over hverandre til overflaten opptrer mørk og dekket.... tilfredsstillende? tid osv...

14.10

Motivet minner om en skapning fra stranger ting. Det en udefinerbar skapning jeg ser. Den har former for øyne som kommer frem da to sirkler er vagt skriblet opp på hver side av midten. Disse lyser og fremstår tomme og lysende da de er hvite inni. Noe dunkelt over seg. noe forstyrrende. Ubehaget ved å ikke se hva det er eller kan være. Dette kommer av måten bilde er tegnet på. Raske skriblete linjer som er konsentrert i formen og oppløser seg utover den som en form som skal bli noe

annet eller kun er i et kort øyeblikk før den forvandles. Som en røyksky. Dette inntrykket får jeg da den ikke er fast og fades ut i ytterkantene. Den stiger opp fra et mørke da bunnen er tydelig mørkere og tyngre og glir opp eller strekker seg opp og i lyset hvor skrablingen er mer gjennomskinnelig. Jeg får ikke inntrykk av at dette er noe fast. Heller damt en væske. Heller røyk enn vann.

15.10

Dette mønsteret minner om andre bilder og kan nok sammenlignes med andre. (bilder med van gogh, bilder der linjene følger hverandre i organiske mønstre). det har samme oppbygning i mønsteret men er gjort på en helt annen måte noe som igjen skaper en helt ulik tekstur osv. Jeg vil si bilde går mellom kategorien skribling og systematisk mønster... Dette på den måten at linjene er kruseduller men de har like størrelser og følger hverandre u ulike mønsterformasjoner.... valører skapes ved at jeg gjør enkelte linjer mørkere.... det kan minne om maurstier osv.... flisemaleri.... det har noe kaotisk over seg men samtidig systematisk.... Kaotisk på den måten at det ser ut til å være en vekst som vokser og forgrener seg og hele tiden er under utvikling.... Avgrensningen i dette bilde skaper et tydelig skille mellom formen og bakgrunnen.... I det første bilde har den huller som vitner om en vekst i utvikling... tomrom som igjen kan oppfattes som former...

kalligrafi skikkelser og eksperimenter med blekk

08.10

Her er tørkepapir brukt som en form for inkblotting. Jeg har kun tatt et utsnitt av et større bilde. Når jeg ser det som et fotografi liker jeg det mye bedre. Det ser ikke like enkelt ut om en kan si det slik. teknikken er benyttet av blant annet.... Det minner om en forenklet versjon av et kinesisk landskapsmaleri. hvor formene gradvis fades ut mot en hvit bakgrunn. Fraktaler oppstår ved at tørkepapiret skaper mønstre hver gang jeg trykker det ned og mønsteret vokser. Hvert mønster er

unkt og vil aldri kunne bli det samme da tørkepapiret krølles på ulike måter. Risepapir er benyttet da det er dette som ofte blir brukt i sumi e. Det er mye energi og bevegelse i bilde. dette er et utsnitt av et større bilde ...

08.10

Penselen er separert på en slik måte at den får en vid ende (dredes ut)... deretter påføres den i sirkulære bevegelser. Midtpunktet blir sort da det er her penselen hele tiden hviler på arket. Rundt er spor etter penselens hår. Minner om en sten som kastes i vannet, flere dråper som treffer vannflaten... spiraler kan også dannes slik.... øyne

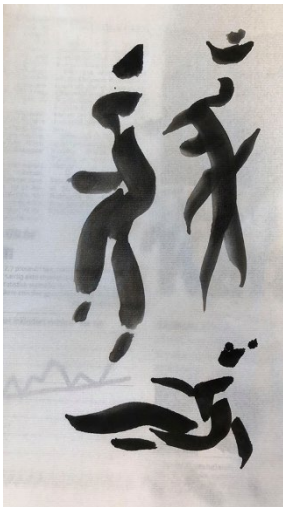

08.10

Jeg jobbet mer med ecoline og blekk. Fraktalene som oppstår fortsatte jeg å etterligne for hånd med en penn. Jeg avgrenset også formen til venstre med prikker i kanten slik at den så ut som en slags organisme.... her er det naturens fraktaler som vises. Forgrenningene oppstår som en kjemisk reaksjon på arket mellom ecoline og blekk. Det siger ut fra en sort sentrert midtpunkt og det kan minne om treets struktur eller en bakterie/organisme. Den har en kjerne og deretter finner blekket veier som

grener utover på arket. Videre etterligner jeg prosessen naturen har gjort ved å følge linjene lenger utover og dette skaper igjen en slags påminnelse om hvor formene mine egentlig kommer i fra. Naturens bevegelsesmønstre. Så den kjemiske reaksjonen fryser til og blir et slags fossil av prosessen som fåregikk i løpet av noen sekunder. Det tok bare noen sekunder før blekket tørket og ikke beveget seg lenger. Dette handler igjen om varighet. Et tre vokser til og forgrener seg over hundrevis av år, mens denne prosessen som har likhetstrekk med treets tok bare sekunder. Det skapes allikevel samme type mønstre men prosessen har en kortere varighet. Når jeg videre etterligner forgreningene bruker jeg lenger tid og jobber med å forlenge forgreningene. Min hånd jobber på denne måten ut ifra organiske mønstre og gjenskaper/forlenger de. Er dette kaos eller orden? en kombinasjon? kaos i det jeg tar en ny retning eller en spontan avgjørelse av retningen til linjen – orden i det jeg avslutter den og enten lar neste linje følge parallelt eller skaper en ny retning – orden/kaos

08.10

Figurer som minner om menneskeskikkelser laget med pensel og blekk... jeg ser på det som små kalligrafi type arbeider hvor jeg spontant legger ned strekene og ser hva som oppstår... gesten er mer fysisk enn i pennetegningene (de detaljerte) – her beveges hele hånden i en bestemt bevegelse for hvert strøk. Strøket med penselen blir tykkere jo mer trykk jeg legger på hånden og en fyldig linje oppstår på arket.

09.10

Minner om vekster fra havbunnen. Jeg er opptatt av dette med havet. Havet opptrer for meg som mystisk og noe vi mennesker ikke er i og forstår. Havet har sitt eget liv i massen av vann. Det flyter akkurat som om det svever. I vannet flyr fiskene. Dette minner meg om sjøplanter og talger. De er grønnsvarte og stiger opp fra en havbynn. Formene er uklere og grensene utydelige. Bynnen minner

om sjøgress. De formene som stiger opp fra bunnen er fastere enn de som ligger over og ikke er festet til noe. Kanskje dette er dødt og har løsnet fra bunnen og nå er i ferd med å forsvinne helt.

09.10

EN kombinasjon av ecoline, blekk og linjer jeg selv har skapt med samme blandinger. Det kommer frem en bevegelse. Mønsteret som er påtegnet legger seg over transparente vekster med sirkler på toppen. Over sirkelen følger strekene former og jeg får inntrykk av at energi samler seg her i spiralmønstre. Spiralen er interessant. Den er som et energifelt hvor alle linjer og all energi vender seg inn mot et midtpunkt. Sugers inn mot noe.

09.10

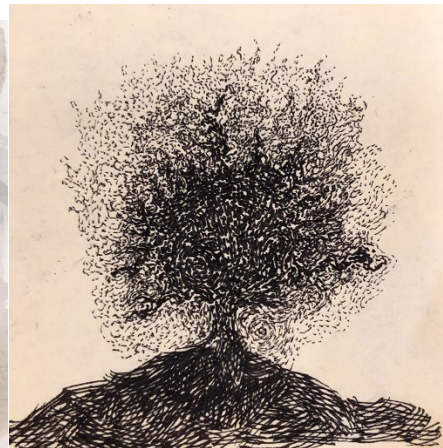
linjene opptrer svært organisk og nesten flytende. En linje ser ikke statisk og ferdig ut. Den har forskjellig tykkelse og retning i seg, som om den ikke helt har bestemt seg for hva den er. Den følger formen og stopper og en ny linje opptrer. En rytme. (se varighet og rytme)

09.10

Dette er linjer som jeg har skapt ved å legge linjer i vann for deretter å påføre farge. Jeg opplever ikke dette som kjernen i min oppgave Da prosessen er veldig styrt av å arbeide raskt. For meg går dette mer i retning av maleri enn av trekføringen. Det jeg var ute etter var heller linjen som jeg skaper gjentatte ganger og som blir et mønster eller en struktur og å grave til bunns i tegningen gjennom dette.

sammenligninger

09.10

Det er noe som kan sammenlignes med mine håndlagde tegninger her. Enkelte minner i høy grad om hvordan jeg har jobbet i motivet til høyre. Det er en prosess som minner nettopp på grunn av forgreningene. I bilde til høyre får jeg tydelige assosiasjoner til et tre nettopp fordi det er en stamme og en vekst som kommer ut av den. I midten er tykkere tusj benyttet og forgreningene er svært fortettet. Utover er en tynnere tusj benyttet og forgreningene er mindre tette. Jeg leser det som om mønsteret har utviklet seg ut ifra en kjerne og er i ferd med å vokse helt til utover denne også. Den har en prosessuell karakter nettopp fordi det er ikke et ferdig mønster jeg ser men et livlig. Det er

under utvikling og kan nå som helst vokse seg større og utover de mindre fortettede forgreningene. Om en ser på motivet til venstre har naturen laet de samme type forgreningene ut ifra en mer konsentrert kjerne... i min tegning ser en forgreningene og den underliggende strukturen tydelig da mønsteret inneholder huller. Det er ikke helt fortettet og sort. mønsteret til venstre opptrer mer kaotisk og er et produkt av hvor jeg har valgt å legge ned blekk og la det reagere mens treet har jeg laget over lenger tid (lenger varighet) og har hatt en større kontroll over strukturens utvikling.

09.10

Ulike former som har oppstått i prosess og mulige sammenhenger med strekføring

menneskeskikkelser

sirkler

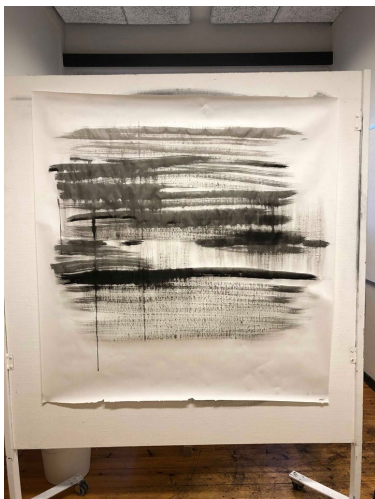
spiraler

organiske nonfigurative vekster

vesener (fisk osv)

Det er tydelig at det er sammenhenger mellom de ulike motivene... om en ser på tegningene med mindre streker .... og de litt grovere arbeidene som minner om van gogh sine himler og mønstre ser en det er en sammenheng i strekene .... de snirkler ser om hverandre og skaper et helhetsinntrykk av bevegelse osv.... forskjellene er blant annet i grader av oppløsning, tetthet, detalj og form....enkelte tegninger har en tydelig form mens andre ser ut til å være en konsentrasjon av streker eller kun mønstre (linjer og spor som er lagt etter hverandre på en spesefikk måte... dette skaper ulike inntrykk og måter vi oppfatter tegningene på ...

Større tegningen

Når jeg arbeider med større bevegelser og kroppen aktivt opplever jeg å miste kontrollen og har ingen helhetsoppfatning av hvordan bilde vil ta form. Det er noe befriende over det hele. Det er ikke lenger viktig for meg å skape en helhet og jeg opplever det hele veldig kroppslig og kraftig. Det minner om kallegrafitegningene jeg gjorde øvelser i. Det er større helhetlige bevegelser hvor hele kroppen danner raske linjer.

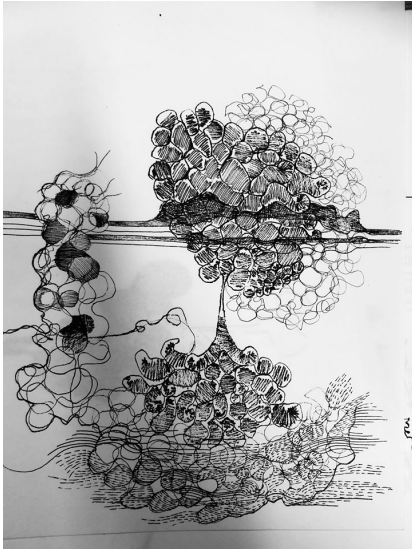
Allikevel føler jeg ikke det er noe mer energi i disse streke i forhold til de mindre motivene jeg skapte. De inneholder energier bare på det mindre formatet. Det var allikevel en viktig øvelse å gå igjennom da jeg følte jeg fikk en kontakt med kroppen og tegningen sammen på en helt annen måte. Det er forbundet til fri tegning da jeg ikke etterligner noe – bare danner streker og ser hva som måtte oppstå.

Hele kroppen er her i bevegelse fra venstre mot høyre tegner jeg rette linjer med blekk. Det har en sammenheng med kalligrafien jeg jobbet med. Det er store bevegelser. de er energifylte og jeg får en større følelse av energi enn når jeg arbeidet med bare hånden (finmotorikken) i de mindre tegningene. På denne måten føles energien mer da hele kroppen her er i bevegelse. I motsetning til de mindre tegningene føler jeg en mindre kontroll her. jeg får en følelse av redsel over å ødelegge bilde. Hva om jeg når trekker en linje feil og ødelegger oppbygningen av bilde? det føles på denne måten ikke fritt siden jeg ikke har friheten i meg til å ødelegge bilde. Jeg måtte prøve å slippe frykten å bestemme meg for å ikke være fokusert på at det som skulle oppstå skulle være av kvalitet. Det var øvelsen som var viktig. Å komme opp i format og miste kontrollen jeg innehar i finmotorikken.

Bevegelsesenergien er tydelig i bilde. Jeg jobbet med å bygge opp strek for strek for å finne en form. Formen er to sirkler som på mange måter kan minne om havet. de bygges opp for så å hvikes ut. Denne prosessen fortsetter til jeg sier meg ferdig. Med kulltegningen jobbet jeg lagvis. Jeg var opptatt av hva som skjedde når jeg involverte større kroppsbevegelser i tegneakten. Ville formene og mønstrene utvikle seg annerledes her? ja det gjorde de. Jeg var mindre opptatt av bildets helhet og mer opptatt av bevegelsen og å bygge på den... repiterende... nesten som et ritual... denne aktiviteten minnet på mange måter om skriblingen som jeg karakteriserer som røff og tanketom... i forbindelse med kulepenn tegningene altså. De er på mange måter ikke like opptatt av oppbygningen men mer opptatt av en repitering av energier som manifesterer seg på arket i form av mange linjer... formalogi – kan minne om en myr som igjen er forbundet med det sørkelige osv....

Klee sidespor

13.11

i lesing av paul klee ble jeg mer opptatt v den kontinuerlige linjen. Klee har tanker om form og tilblivelse og hans tegninger er for meg lekne og leker med streken som innehar utallige muligheter for ulike former kun ved den enkle linjen. Hvordan jeg videre bygger videre på den er på mange måter bestemt av min intuisjon... hva jeg ønsker å gjøre og jeg tar hele tiden nye beslutninger ut ifra det jeg finner meningsfylt i tegningen. Dette opplever jeg som et sidespor av to grunner- For det første har ikke denne tegningen mye å gjøre med prosessen min for øvrig og det jeg ønsker å finne ut. Dette fordi jeg i prosess hovedsakelig jobber med brytninger av linjer og oppbygninger av disse slik at det blir en form eller et mønster gjennom akkurat dette. Linjen kommer før formen. Her er det formen som kommer først ved at jeg har tegnet opp en slags kaotisk sammenhengende linje for så å fylle inn formelementene. Stilmessig minner heller ikke tegningen om mine tidligere tegninger. Det er med dette et sidespor som kanskje ble gjort under en interesse for klee sine skapende prosesser og dette kan jeg gå videre med en annen gang kanskje. Vitkigheten er følgende: kaosteorien – formoppbygning gjennom tid, kaos og orden – dette i sammenheng med tegningen og dens tilblivelse – dette blir noe som minner om naturfenomener kanskje

09.12

jeg ser spor av tid... varigheten i mange av tegningene. Det er kanskje dette som hovedsakelig driver tegningen fremover.... det detaljerte voksende som hele tiden er underveis og aldri helt ferdig og aldri egentlig ferdig i det hele tatt.... det handler om å fylle tomrom og la noe stå.... interessen for pennen som arbeidsverktøy da den er tydelig og syig og en kan lage svært detaljerte bilder med den. Jeg liker å arbeide fra et punkt og se hva som oppstår

Mønstre:

21:12 Mønstre minner om vinstenger som dekorative elementer i eller omkring tekst i bøker

(bilde)

11:12

22

Tanker angående arbeidsmetode for å oppnå det jeg vil:

Noe kroppslig, følsomt

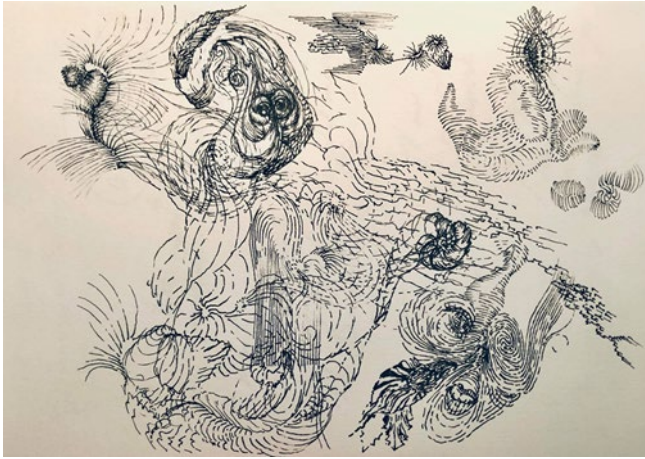
Følelsene uten ord

Større ark til større drodlerier

Mindre til ruter

Se hva som skjer bar den vokser fritt - ta bilder i ulike stadier

Jeg er opptatt av prosessen før det blir noe - å at dette videre potensielt kan bli noe annet

bilde av tegning som hvor jeg har skiftet retning i mønsteret hver gang jeg føler for det – ikke et helhetlig bilde men en utprøving

09:12

tegningene blir som et utsnitt av en verden - jfr mine tegninger hvor noe fortsetter utenfor bilde - jfr michaux

3:12

Jeg arbeidet en stund med noen tegninger jeg satt i firkanter men det slo meg hvor mye jeg vurderte å bryte ut av disse firkantene. Det er rammer å gjør at tegningen utvikler seg innenfor en liten ramme noe som er en fin avgrensning og minnet om postitlapper men jeg følte meg mindre fri og det ble et strev å tegne da tegningene ikke kunne ekspandere utenfor. Derfor vil jeg prøve å benytte arket som en ramme nå. Ved å arbeide på et ark trenger jeg ikke være bekymret for å komme utenfor kanten noe som er greit synes jeg. Det ville selvsagt se mer estetisk ut å ha en innramming men måket i oppgaven er å føle en form for frihet i skapelsen

Rammen ble mer et pes enn jeg hadde tenkt meg å jeg vil heller jobbe litt større og ramme inn i etterkant

Et annet aspekt er formen. Utsnitt kan gjøres i etterkant gjennom skanning og bilder men formen synes ikke helt når jeg fyller hele ruten. Da vil ikke kantene på formen være like tydelige dessverre

7 OKT

Blekktegning - penseøstrølets viktighet, valører av blekk - skulle få frem naturens å d ikke imitere direkte

Tegn

Kunstnere som har tatt med seg dette -

De var opptatt av å representere naturens ånd - kanskje dynamikk, rytmer, forsvinning og oppstand

Nothingness

09.09

Jeg begynner å øve meg motorisk på rette streker med ecoline pusjen. Dette med utgangspunkt i å tillegge meg litt av booths teknikk. Jeg legger merke til at det er vanskeligere å legge en hel rett linje og at jo større jeg jobber og med tykkere pen jo mer upresist blir det. Det virker til at det er lettere å holde kontrollen på korte avstander og med tynnere linjer

Jeg har også sett litt nærmere på sumi e tegninger og prøvde å gjenskape noen slags blomster som jeg deretter fylte med tusj mønster - synes ikke dette bar noe spesielt sted men kan utforskes videre. For eks kunne jeg lagt en vannfarge som var nærmere den sorte tusjen i valør

I denne tegningen har jeg først tegnet opp noen organiske former for så å fylle de inn med penn. Dette er ikke førmløse former da de har ett kontur. Jeg liker at de ligner på små vev og kanskje kan minne om bakterier blandet med en slags trestruktur - kunne det være interessant og blande Micro og makro bilder? Kanskje jeg skal tegne opp deler av formen med blyant først

Øvelse på linjer fra et booth bilde. Jeg så ikke på bilde mens jeg jobbet men hadde det i baktanken. Her gjorde jeg linjene tykkere ved å legge flere lag tusj over de slik at uttrykket ble mørkere. Det skapes en organisk flate hvor linjer vokser i forskjellige retninger og inn i hverandre

9 september

En siste utprøving på kvelden hvor jeg slapt tegnet opp skraverte felter med tusjen. Feltet bærer preg av svake og sjappe linjer. Jeg bryter opp linjene og små hull skapes. Det kan minne om en sky, noe som går i oppløsning, en uspesifik form. Mye forskjellig

Tanker: arbeid med enkelte kunstnere i bakhode uten noen spesielle mål

18:09

Tegninger van Gogh - når jeg tegner legger jeg merke til at menneskene er laget på en spesiell måte - som om de er en del av naturen - de følger de samme formene

Med blyant er det lettere å jobbe raskere å ikke besymre meg for valører på samme måte som med blekket men bilde blir mindre intenst og linjene ikke like tydelige

15:09

I dag har jeg sett litt på forenkling booth og laget noen linjer ut i fra et bilde av han. Jeg merker jeg er mer opptatt av å tegne direkte med penn og tegner derfor ikke opp under. Det er noe med det uplslagte som gjør det mer spennende og jeg er mindre rettet mot kopiering men heller mot å forbedre styringen på pennen

Videre lager jeg noen tegninger hvor jeg stiplet opp organiske former og fylte de. De minner meg litt om fraktaler. Gradvis bygger jeg de opp mens jeg er lett på hånden å arbeider raskt. Det er noe beroligende over dette. Mønsteret kommer gradvis frem og har noe lett over seg (det er ikke planlagt på forhånd men en form fører til neste. Kanskje jeg skal eksperimentere mer med denne formen for tegning

Jeg vil også studere noen naturformer å ta de inn i tegningen (øyne, skjell, skyer og trær) alt som vokser og har noe ved seg? Bare formen i seg selv er interessant - ikke kopien men strukturene - kan tilføre tegningen noe

Jeg liker det å bruke pennen sine egenskaper å jobbe med den ikke mot den. Altså det at pennen er permanent. Den gir en sort og tyd

fisketegning – angående vesener

Fiskene som nesten har tart form - se klee tanker - om formen og viktigheten sv det som skapes

Julen- kunsten å leve

Man mister ikke frihet sv egne rammer Nen skaffer en frihet en selv rår over

Se problemet fra en ny synsvinkel - videre- vi må tørre å ødelegge det som er - destruere - våge å forlate

Det finnes i skogen en lysning som bare kan finnes av den som har gått seg vill

Kålormen - hvem er du? alice in wonderland

undersøkelse av tegnemetoder og hva som fremkommer – fenomenologiske beskrivelser

håndbevegelse - tempo, rytme, skifter i håndbevegelser – registrere dette – ulike måter håndbevegelsen genererer motivet på

varighet – tegningens avslutning – hva blir med fra forrige osv se i etterkant – varigheten før jeg skifter strek – varigheten er uavbruttheten – jeg fortsetter alltid å finne og tar med meg valg og tanker fra forrige bilde

intuisjon – følger jeg den og hvordan – imaginasjon – hva ser jeg fremkomme underveis – jeg følger magefølelsen – en fortsettelse – for deretter å ldelegge – ødeleggelsen for å kunne komme frem til det jeg finner interessant – hvor mye kan jeg oppdage?

hvordan oppleves tegnehandlingen – det mulige, frihet, mitt eget engasjement

24.01. 20

tegning 1 (20 min)

tegneakten begynner med å holde pennen høyt opp på skaftet på en avslappet måte. deretter begynner jeg å gli pennen over flaten ukritisk med kun et formål. Å dra den til ett punkt og lage en liten krusedull som fremstår mørk på arket som et punkt. jeg fortsetter å dra blyanten i en stadig kontinuerlig bevegelse over flaten uten å stoppe opp en gang. handlingen varer i ca. 20 min og jeg stopper ikke for å vurdere bildets helhet. jeg tar meg selv i å veksle mellom å se på hele bildet mens jeg tegner og der jeg er i tegningen. jeg legger merke til at former gradvis trer frem. avrundede former. omkring formørker jeg ved å trekke linjen gang på gang så område rundt formørkes. formene oppløses gradvis ved at linjer trekkes inn i de lyse områdene så det ikke er noen tydelige overganger. jeg er ikke redd for å ødelegge men følger stadig samme type gest med vekselvirkning i lengde. Tegnehandlingen avsluttes når jeg føler motivet er dødt. Det er ingen flere muligheter for utvikling og kaoset har begynt å fremkomme. Jeg kunne stoppet opp før og flere mulige veier ville blitt synlig men jeg avslutter ikke før jeg føler en ferdighet i handlingen

tegning 2 (30 min)

jeg jobber med en rask bevegelse – denne gangen i repeterende svaiende bevegelser – i begynnelsen minner det om en form for plante – den er skjøre med skjøre linjer som bygger den opp – etter hvert utvikler motivet seg med stadig flere bevegelser ut ifra denne veksten – formen (planten som har fremkommet ødelegges og en ny form trenger seg frem og en ny form er på vei frem – skyggene gjør at fokuset forandrer seg – den hvite bakgrunnen blir sort og linjene mister litt sin intensitet i det sorte – fra å være en selvstendig form hvor linjene ser ut som tentakler forsvinner de i ett virvarr – løfter pennen sjeldent – noen ganger for å begynne på et annet sted – det går raskt å kontinuerlig. jeg stopper motivet når jeg føler det er ferdig – når vedvarenheten – kontinuiteten har sluttet i meg og bilde forblir statisk slik det ble tilslutt.

Tegning 3 - 1920 – 19.55 – raske bevegelser med brudd hvor jeg leget frem former

I begynnelsen trer skjøre linjer frem som et hav som reiser seg i bølger. jeg vender arket å ser øverst i tegningen to former som minner meg om krepssdyr som strekker seg imot hverandre. Jeg tegner videre på de og de blir stadig mørkere etter hvert som pennen glir over de. De blir etter hvert litt borte i strekene å jeg beveger med videre i tegningen. Jeg formørker og tegner over linjer nederst i

bilde. tegningen føles aldri ferdig og derfor blir den kaotisk- er som om hjernen prøver å skape en helhet i tegningen – jeg beveger meg fra raske bevegelser til prikker og avbrutte linjer for å skape en helhet mot slutten. dette gir meg tid til å analysere bevegelsesretningene i bilde slik at jeg fører en helhet over alle bevegelsene. Prøver å skape en slags orden i et kaotisk bilde med mange formelementer.

Tegning 4

Her er utgangspunktet et bevisst valg om å skape gestuelle svaiende linjer. De utføres ganske raskt. Jeg bygger videre på de og en fortetning forekommer da jeg legger flere og flere slike linjer over hverandre. Jestene sprer seg utover siden og oppløses mer mot bunnen av siden. Jeg avslutter tegningen da det føles som potensiale til denne tegninger er brukt opp.

Tegning 5

her er håndbevegelsen saktegående til å begynne med. Jeg lager i utgangspunktet en kontinuerlig linje som jeg bygger ved å skape et kontur til en tykkere linje. Gesten er litt nervøs og jeg er ikke nøyaktig slik at linjene fremtrar litt nervøse. organiske. Det kan minne om markspor i barken på treet. Jeg får omsider ett behov for å skifte gest til en sjappere variant av samme da jeg skjeder meg og har et behov for en brytning. Bilde ser også ut til å ha behov for en variabel. Jeg lager enda mindre markspor som fortetter seg mer enn det foregående og opptrer mørkere for øye. Videre er det områder jeg lar stå hvite som en åpning hvor pennen ikke fikk innpass. Jeg veksler fra hvor i tegningen jeg arbeider og bytter side på arket stadig. Mot høyre i bilde er det et større fravær av markspor og bilde avsluttes med en åpenhet ved seg da det ser ut til at prosessen kunne fortsatt litt lenger her og at det er områder som ikke har blitt markert.

Tegning 6

Jeg begynner tegningen med en skribbel og skyter ut linjer ut ifra den. Jeg skyter fordi hånden svært raskt beveger seg ut ifra skribbelet og en energi er tydelig til stede i tegningen fra begynnelsen av. Det ser ut som en mygg i fart og jeg fortsetter ut av denne figuren og laget nettverk omkring gesten fra tegning 1. Det blir en rar fugl i mine øyne og jeg beveger pennen i formen og formørker områder i nettverket. Videre beveger jeg meg ut av den å bygger ett nettverk omkring figuren. En slags plantelignende vekst tar form til høyre for figuren og tegningen avsluttes når jeg føler jeg ikke vil ha flere elementer i tegningen. Det er fortsatt mulighet for flere retninger i tegningen men jeg velger ikke å gå de.

Tegning 7

27. 01

Jeg begynner tegnehandlingen med en treg håndbevegelse. Det går sakte og strekene er sniklere og følger hverandre. Jeg føler en trang til å bryte ut av denne bevegelsen og bruke mer energi. Jeg vil stikke papiret og begynner denne handlingen. Noe som gjør at bilde tar en radikal annen retning. Plutselig er det mer energi i bilde som har tatt plass og en skygge utvikler seg for repetisjonen av stikkingen. Jeg arbeider på flere områder på arket samtidig og gestene blir stadig raskere. Jeg går over de første strekene og formørker deler av de. Flere håndbevegelser blir brukt og motivet får en oppløsende kaotisk karakter med underlige formasjoner. Tilslutt er bilde dekket av ulike linjer og motivet oppleves ferdigstilt eller dødt.

Tegning 8

27.01.20

sirkulære håndbevegelser genererer motivet og larvelignende former trer frem. Jeg forsterker etter hvert konturene og formørker områdene omkring. Jeg ser ingen grunn til å fortsette motiver da motivet ikke interesserer meg lenger. Jeg stopper tegnehandlingen - sirkulære bevegelser skaper sirkler som jeg bryter ut av ved å lage linjer omkring de. Motivets opplevelse er ikke spennende og jeg fortsetter ikke arbeidet

tegning 9

Jeg beveger hånden frem og tilbake over motivet. Noe jeg har ført med meg fra formørkningene jeg gjorde i de foregående bildene. Det ser etter hvert ut som kropp som flyter i ett vann. Jeg formørker kroppene og beveger hånden i en løs sikkakk bevegelse over slik at hele tegningen bærer preg av energiske linjer. Kroppen forsvinner litt og blir borte.

10

En sirkulær bevegelse er igangsatt. Den fortsetter å en sirkel trer frem. Den vokser i bredde. Handlingen oppleves uinteressant og jeg vil finne noe mer i tegningen. Jeg bryter med sirkelen å lager en tydelig slags konturlinje rundt sirkelen som skyter ut nederst i venstre hjørne – Denne genererer nye konturlinjer som følger de tre sirkelformene som nå har oppstått. Motivets avslutning, da jeg fant potensiale litt utbrukt og motivet virket ikke spennende mer – Det var disse tre sirkelene – kanskje de kunne koblet seg sammen osv – bli noe annet enn tre sirkler med sorte konsentrasjonsfelt i midten og konturlinjer som fortsetter ut til bildets kant....men dette får jeg ikke vite i denne omgang.

28 - Tegning 11

Linjer fra bunn og svaier oppover i tegningen. Krøller blir skapt på de ytterste linjene – håndbevegelse – kontinuerlig til hver linje er ferdig. Tegningen fyller jeg deretter med skraveringer som kan minne om fåregående utprøvinger hvor nitidig arbeid med skraveringer av felter har vært utført. Skraveringene utføres i første omgang med en saktegående bevegelse før tempoet skrur litt opp og skraveringen (de avbrutte linjene) bærer mer preg av energi da de alle opptrer forskjellig og er lagt med litt variasjon i trykk slik at noen linjer blir tykkere og buttere enn andre. Etterhvert begynner jeg å skravere på forskjellige områder samtidig da jeg ikke ønsker å kun fylle inn det fåregående men bryte det opp og skape nye svaininger med det fåregående som utgangspunkt. Skraveringen blir til dodder ettersom pennen bærer preg av sitt bruk og jeg finner en kvalitet i det pennen skaper og fortsetter med denne type skravering (til høyre i bilde). Bilde avsluttes da srore deler av bilde er skravert med unntak av enkelte lysere områder og det øvre venstre område i bilde. Bilde er ikke fylt men fortsatt åpent for utvikling. Tiden jeg bruker i bilde gjør at jeg har bedre tid på å overveie hvor lyse områder skal stå igjen og fylles noe som preger utførelsen. Det har faktisk en form for balanse i dette. Jeg vurderer mens jeg skaper.

12

Skraveringer fra tegning elleve føres inn i neste utprøving som begynner med rette avbrutte linger. På et punkt i tegningen tar jeg de opp på skrå. Jeg følger videre ulike veier i bilde med rette linjeføringer... når jeg kommer til et hvist punkt begynner jeg å bølge å bøye linjene og det rette brytes her. I huller som oppstår ser jeg åpninger. Rom. Disse rommene blir forsterket med enkeltlinjer i bildene. Til venstre i bilde ser jeg noe interessant. Strekene jeg danner ut ifra et kvadrat avsluttes på forskjellige steder å skaper en svai- Svaier følges opp med linjer som kommer inn fra den motsatte side og et møtepunkt for linjene blir til. Det ser ut som en bevegelig vegg. Et hvørne på et hus, en boks som er i ferd med å smelte til og myknes opp.

13

Her fortsetter jeg de avbrutte linjene. Det begynner som avrundede former og utvikler seg ved at jeg legger flere like linjer rundt, som en gjentakelse. Etter hvert dannes en slags ornamentisk vekst som slynger seg rundt hverandre. den fremtrer stiv da hånden min beveger seg sakte og noe strengt over flatene. det oppleves til dels regelstyrt, men jeg bryter raskt ut. Etter hvert danner jeg underlige vesener omkring i flaten ved å bevege linjen i ulike buer og svaier. Planter, vesener osv.... Øynene føles trengende å sette på disse for at de skal bli de insektlignende formene de tar form som. Det fremtrer kaotisk da det ikke er noen spesefikk plan for hvor vesenene oppstår da jeg skifter mellom områder jeg tegner på. Jeg avslutter tegningen ganske tidlig da jeg ikke ønsker å fortsette dette. Det bærer preg av noe psykedelisk og en underliggende følelse om at det er noe annet jeg leter etter melder seg... noe mer uforutsigbart – noe som hverken trenger være menneske eller natur eller begge deler kanskje?

29

14

jeg lager strukturer i skyggene og dottene blir punkter i strukturen – jeg ser naturformer går igjen osv – som fra tidligere i oppgaven – gjentakelse men med det uforutsigbare av at jeg jobber ukritisk – jeg begynner å se etter figurasjoner etter hvert – skyggene gjør at figurasjoner trer frem – interessen ligger like mye i syne som i akten – det er akten som fører til figurasjonene – jeg tenker på håkon bleken – som metode – kaosteorien brukes heller som en tilnærming til skapelsesprosessen – punkter og linjer blir til strukturer i en vekst et behov og en tiltrekning det lye mot det mørke som et skille natt og himmel – noe som vokser frem og forsvinner – når jeg snur bilde blir det lyse over – paul klee om lys og mørke. Bilde avsluttes da jeg føler det er ferdig. Jeg vil ikke dekke mer av de lyse områdene og lar de stå igjen som motsetninger til det mørke

15

skyer kommer i mente veldig fort – jeg begynner å danne skydannelser – det fremkommer skygger ved skravering vertikalt jeg snur arket og begynner å lage formasjoner – jeg lager konturer rundt formene...handlingen skjeder meg og jeg skifter struktur – pennen legger igjen egne spor i flaten og gir nye utgangspunkt for form – et hull oppstår – hvitt – strukturene fra forrige tegning trekkes inn som element og skraveringen slynger seg rundt – pennens treghet gir tid til refleksjoner – en saktehet over skyggene – det er kun tidligere steg i tegningen som bygger opp tegningene – som om jeg kaster tilfeldig vann på arket å jobbet ut i fra dette,,,,former oppstår til høyre i bilde – kroppsdel – en hvit form får sin egen figurativitet og blir noe – en slags organisme trer frem – former blir formørket og det hvite forminskes....brutninger mellom linjens rytme – rett bølget

30. 01